

обществено мнение по изселването, сжщо и наставления да не се върши това, щомъ то не се чувствува като нѣщо доброволно и въ интересъ на самитѣ българи. „Не нашитѣ собствени политически и икономически изгоди, се казва тамъ, а охканията на християнитѣ въ България, насочени къмъ насъ, побудиха Господаря Императора да позволи, щото тѣ да се преселятъ на държавни земи въ Новоросийския край . . . Нашитѣ намѣрения сж напълно безкористни“. И следъ това дипломатично обяснение, гдето е прикритъ първиятъ потикъ, се отхвърля подозрението (на Раковски), че Русия гонѣла съ постъпката си да отслаби славянското население въ Турско и да се освободи отъ нежеланитѣ за нея татари. Вземайки актъ отъ волята на известенъ брой видинци да се възвърнатъ обратно отъ Русия въ отечеството си, руското правителство пакъ заявява, че то съвсемъ не било подканвало българитѣ къмъ изселване, „а само се съгласило на убедителната имъ молба“ за даване убѣжище въ Русия, — което е, разбира се, неискрено твърдение и стои въ рѣзко противоречие съ историческата истина, тъй смѣло разбулена отъ Раковски въ Дунавски лебедъ.

Но ако русофобътъ Раковски и русофилскиятъ кржгъ на Селимински сж напълно съгласни по тази точка на българския въпросъ презъ 1861 и 1862 година, не такъвъ ще бжде случаятъ съ чисто политическата ориентация, когато се заговори за едно въоръжено повдигане въ България. Тукъ възгледитѣ сж диаметрално противоположни, или, най-малко, пжтищата къмъ целта различни. Въ свръзка съ обтегнатитѣ сръбско-турски отношения и възможноститѣ за война, Раковски замисля къмъ края на 1861 г. една акция за освобождение на България съ помощта на доброволческа армия. И, подпомогнатъ отъ сръбското правителство, той сформирова презъ пролѣтъта на 1862 г. една Българска легия, въ която влизатъ до 500 души млади българи, между тѣхъ В. Левски, Ст. Караджа, Василъ Друмевъ, Ив. Касабовъ и други разпалени патриоти. Обаче, щомъ сърбитѣ постигатъ целта си и се примиряватъ съ турцитѣ, „народниятъ войвода“ бива принуденъ да разпустне легията. Бързо забравилъ разочарованието си, той ще мине тогава къмъ нови кроежи: ще работи за едно по-широко военно предприятие, за една балканска хри-